

det nu maaſte er overvejet, om man ved anden Lejlighed end ved denne Lov vil komme med et Forslag om Valgdagens Frihed. Hvis den ærede Juſtitsminiſter — der har jo været nogen Anledning til det mellem første og anden Behandling — har taget denne Sag under Overvejelse, og hvis den ærede Miniſter vil erklære, at det er Regeringens Henſigt at komme med et Forslag i den Retning, ſkal jeg tage mit Forslag tilbage og raade ærede Medlemmer til at ſtemme for dette Lovforslag, ſom det foreligger, fordi det dog betegner et Fremſkridt, ſom vi alle ere enige om, ſkønt kun et ringe Fremſkridt. Men hvis den ærede Juſtitsminiſter ikke vil erklære, at Regeringen er til Sinds at fremkomme med et ſaadant Forslag, begriber jeg ſandelig ikke, at ærede Medlemmer ikke ved denne Lejlighed ville tillægge for Regeringen, at de ville have Valgdagen fri, og at de ikke ville lægge det Pres paa Regeringen, ſom Følketings Afſtemning, ſelv under diſſe meget utaalelige Tilſtænde, dog altid er. Jeg tillader mig derfor atter at ſpørge den ærede Juſtitsminiſter, om Regeringen er til Sinds at fremkomme med et Forslag om Frihed paa Valgdagen, ſaa at alle ſtemmeberettigede med Lethed kunne komme til at afgive deres Stemme.

Berriſen: Det er viſt længe ſiden, man ved en Sags 2den Behandling har hørt en Diskuſſion, der ligger ſaa langt borte fra de foreliggende Vædringsforſlag og det, hvorom der egentlig er Tale. Jeg ſkal ikke følge de ærede Herrer paa deres vilde Fantafier om alt, hvad der ligger langt borte fra dette Forslag, alle diſſe ſtore Betragtninger om hemmelige Aftaler og Alliancer, ſom det næſten forekommer mig barnagtigt, at ærede Medlemmer kunne blive ved at ſtaa og more ſig over Dag ud og Dag ind, allermindſt ved denne Sag, hvor den højtærede Juſtitsminiſter ved første Behandling erklærede, at det var aabenbar Uſandhed, at der forelaa hemmelige Aftaler mellem Regeringen og dette Tings Flertal. Det forekommer mig at være en ſaadan Afviſning, at de Herrer kunde have ſparet ſig videre Ulejlighed. Men de Herrer ere nu en Gang ſyldte med Fantafier i den Retning, og det kommer formodentlig af, at hvad de Herrer foretage ſig her, ſtadig er præget af ſtorpolitiffe Betragtninger. Men det vil jeg lade de Herrer om; jeg ſkal ikke følge dem paa deres Flugt i den Henseende, jeg ſkal holde mig til Vædringsforſlaget, der foreligger. (Afbrydelse af Berq.) Det ærede Medlem fra Kolding mener maaſte, at jeg ſkulde komme tilbage til hans Regne-

bøger, men det forekommer mig, at det blev tiltrækkelig debatteret under den foregaaende Sag; jeg ſkal overlade baade „Søren Mathieſen“ og „Cramer“ til det ærede Medlem. Jeg vil ſige med Henſyn til de Vædringsforſlag, her foreligge, at jeg agter at ſtemme imod dem alle, baade de Vædringsforſlag, der ere ſtillede af de ærede Medlemmer fra Langeland og Ringſjøbing Amts 1ſte, ſom af de ærede Medlemmer for Kjøbenhavn 5te Valgkreds, Kjøbenhavn 9de og Aarhus Amts 3de Valgkreds. Hvad angaar de ſidſte Vædringsforſlag har det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (M. J. Larsen) allerede ſaa grundig imødegaaet, efter min Formenting, de ſleſte af Vædringsforſlagene, at jeg kan fatte mig kort. Jeg vil kun ſige, at hvis man vedtager diſſe Vædringsforſlag, vil det have en ſtadelig Betydning for mangfoldige Arbejdsmænd i den Valgkreds, jeg har den Ære at repræſentere. Det er vel beſtjendt, at der i den Egn drives en temmelig ſtor Sukkerindustri; hvis man i den Grad vil forbyde Arbejderne og ſaa om Søndagen at arbejde i denne Virksomhed, vil det kunne blive optaget ſaare ilde af vedkommende Arbejdere. Det er en mærkværdig Arbejdervænlighed, man her viſer. Det er en vel beſtjendt Sag, at denne Industri kun drives med fuld Kraft i nogle Maanedere af Aaret og da ikke kan ſtandſes, ſaa det vilde være højt mærkeligt at lægge Hindringer i Vejen for den ved at vedtage dette Forslag. Der er endvidere et Vædringsforſlag, ſom jeg har ſærlig Grund til udtale mig imod, det er Forslaget til en ny § 6, ſom gaar ud paa udſtemme §§ 5 og 7 i den nugældende Helligdagslov af 7de April 1876. Jeg vil kun ſige, at alle de Medlemmer, der ſtemme for dette Forslag, ville ved deres Stemmegivning bidrage til at krænke de danſke Skytteforeninger i den Frihed, ſom Helligdagsloven af 7de April 1876 nu hjemler. Der ſtaar nemlig i den nugældende Lovs § 5 de Ord i Slutningen: „Dog ſtulde Vædſer, der tilſigtede Uddannelse til Fædrelandets Forſvar, være undtagne fra dette Forbud, naar kun ikke Gudstjeneften derved forſtyrres.“ Og det har viſt ſig, at denne Beſtemmelse, der da blev ſat ind i Loven af dette Ting i ſin Tid paa den Motivering baade fra Udvalget i dens afgivne Betænkning og paa Ordſporens Motivering her i Tinget, godkendt af den daværende Regering, at den tilſigtede at give Skytteforeninger og Vaabenbrødreforeninger her i Landet en ſæregen Ret, ſom ingen andre Foreninger have. Jeg har perſonlig haft den Glæde at erfare, at denne Beſtemmelse har befriet mig af en Politimeſters Klør,